

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Miroslava Osifa na neverejnom zasadnutí konanom 15. marca 2011 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **G. B. a spol.**, pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a iné, o dovolaní **obvineného P. C.** proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. decembra 2010, sp. zn. 3 Tpo/69/2010, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného P. C. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Banská Bystrica uznesením z 03. decembra 2010, sp. zn. 0Tp/107/2010, podľa § 76 ods. 2 Tr. por. rozhodol tak, že u obvinených G. B., P. C. a M. T. nepredĺžil lehotu väzby, ktorá im bola nariadená uznesením Okresného súdu Banská Bystrica z 29. mája 2010, sp. zn. 0Tp/107/2010, podľa § 72 ods. 2 Tr. por. z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Zároveň podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal písomný sľub obvinených P. C. a M. T. a podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nenariadil dohľad probačného a mediačného úradníka nad spávaním sa obvineného M. T..

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade sťažnosti krajského prokurátora uznesením z 15. decembra 2010, sp. zn. 3Tpo/69/2010, podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica z 03. decembra 2010, sp. zn. 0Tp/107/2010 v tej časti, pokiaľ väzba u obvinených G. B., P. C. a M. T. nebola predĺžená a zároveň lehotu väzby u obvinených G. B., P. C. a M. T. podľa § 76 ods. 2, ods. 3 Tr. por. predĺžil do 25. februára 2011.

Okresný súd Banská Bystrica predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 10. marca 2011 dovolanie podané obvineným P. C. prostredníctvom svojho obhajcu proti skôr uvedenému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici. V dovolaní poukazoval na naplnenie dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por., pretože postupom súdu pri rozhodovaní o väzbe došlo k porušeniu jeho práv ako obvineného vzhľadom na nález Ústavného súdu 2/05 a 100/04 a došlo tak aj k porušeniu čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6/1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Ďalej uviedol, že sťažnosť prokurátora proti uzneseniu prvostupňového súdu o nepredĺžení trvania väzby mu doručená nebola, a preto krajský súd rozhodol bez jeho stanoviska, čím malo podľa jeho názoru dôjsť k porušeniu práva účastníka na spravodlivý proces.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu v časti týkajúcej sa obvineného P. C. a prepustil ho na slobodu.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica, ktorý navrhol toto podľa § 382 písm. b/ Tr. por. per analogiam s použitím § 371 ods. 2 Tr. por. a contrario odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní podaného dovolania uvádza nasledujúce:

Oprávnené osoby uvedené v § 369 Tr. por. môžu zásadne podať dovolanie proti rozhodnutiu súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená (§ 368 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie, okrem dôvodov uvedených v odseku 1, aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného zákona alebo Trestného poriadku o väzbe alebo podmieňanom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Trestný poriadok nevymedzuje síce pojem vec právoplatne skončená, ale z výkladu ustanovení o dovolaní je možno vyvodiť záver, že uvedený pojem naplňajú len rozhodnutia týkajúce sa merita vecí, teda rozhodnutia, ktorým sa končí trestné stíhanie obvineného ako celok (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14. júna 2006, sp. zn. 3Tdo/5/2006). Odporovalo by logickým zámerom zákona (Trestného poriadku), ak by dovolaním bolo prípustné napadnúť aj iné rozhodnutia súdov prvého či druhého stupňa nie vo veci samej,

teda tie, ktorými bolo rozhodnuté len o parciálnych otázkach. Takými sú z pohľadu celého trestného stíhania napr. rozhodnutia upravujúce procesný postup, uloženie pokuty, rozhodnutie o väzbe a mnohé ďalšie. Tieto rozhodnutia majú vlastný režim opravných prostriedkov, pokiaľ ich zákon vôbec pripustil; ich základným znakom je vždy to, že nimi nie je trestné stíhanie obvineného právoplatne skončené.

Určitú výnimku predstavuje už citované ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por., v zmysle ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie, okrem dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por., aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného zákona alebo Trestného poriadku o väzbe alebo podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. V týchto prípadoch teda podať dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je oprávnený len jediný subjekt a síce minister spravodlivosti, ale nie iný subjekt trestného konania, či v konaní pred súdom strana (§ 10 ods. 10 Tr. por.).

V predmetnej veci vzhľadom na vyššie citované ustanovenie nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 2 Tr. por., keďže dovolanie nebolo podané oprávnenou osobou (aktívnu legitimáciu má iba minister spravodlivosti).

Pretože obvinený nie je oprávnenou osobou na podanie dovolania proti rozhodnutiu o väzbe, Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného P. C. podľa § 382 písm. b/ Tr. por. uznesením odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. marca 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková